

A SÜMEGI IZR. HITKÖZSÉG RABBISÁGA.

372

Méltóságos

D^r. Goldsieber Ignác
úrnak,
egyet. tanár

Méltóságos Uram,

hivatalos kötelesség kényszerített, hogy eltávozzam
Budapestről, mielőtt módomban lett volna Méltóságod
iránt való végtelen hálámnak személyesen
 kifejeését adni. Áért vagyok kénytelen ezt most írás-
ban megtenni.

Ne tessék tőlem rokon venni, hogy szobeli vizsgámon
nem feleltem meg azoknak a váakozásoknak, mely-
ket ön jóindulatában énhozzám fűzni kegyeskedett.
Vannak mulasztások is hibák, melyeket nem lehet pó-
tolni s csak az elnézés és jószívűség tudja megbocsájtani.

Ében az elnézés kegyességben részesültem én Méltóságod
résiről is ezért fokozódott szinte végtelensé a már
iggyis nagy hála, mellyel tanításaiért tartozom.

A tanításokat, melyek mélyen élnek szívemben, akarom
hűségesen megőrizni, akarom minden esőmmel megvaló-
sítani, ön akkor kifejezem, - levőni iggy se tudnám
nagy és igaz hálámat.

Fogadja Méltóságos Uram ezekben az égyzesen szavakban
 kifejezett mély köszönetemet, mellyel vagyok és maradok
mindentkor hálás tanítványa.

Sümege, 1911. decz. 26. án

Pfeiffer Izák.